

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Petri Ribadeneiræ, Societatis Iesv Presbyteri, De
Tribulationibus huius seculi Libri Duo**

Ribadeneyra, Pedro de

Coloniae, 1604

XIX. Quid agere debeant hi, quos Deus in Ecclesia sua constituit, ad
indagandam istorum vel similium casuum[m] veritate[m].

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50340)

viatores triumphent. Etenim exempla ista plus valent ad quempiam excitandū & corroborandum, quam vel timidorum & ignauorum militum inertia, vel quorundam fortiter quidem in principio decertantium, at postmodum armaturpiter proiicientium casus, ad debilitandum.

CAPVT XIX.

*QV ID AGERE DEBEANT HI,
quos Deus in Ecclesia sua constituit, ad
indagandam istorum vel simili-
um casuum veri-
tatem.*

DE his, quibus ex officio non incumbit inuestigare veritatem, supradicta sufficiant. Quod autem illos attinet, qui sapientia & doctrina repleti, tanquam Pastores & Magistri ad hoc tenentur & obligati sunt: ipsis ego non temerè aut præsumptuosè, sed quasi obediens discipulus, & ouicula simplex, regulam quandam præscribam, iuxta quam se, suaque omnia disponant, & qualiter casus istos inter se dignoscant, paucis indicabo. Verùm, vt tractatus hic noster ex omni parte perfectus & absolutus sit, admonitiones aliquas ex grauissimorum & præclarissimorum quorundam Authorum libris desumptas, breuiter introdu-

troducemus. Ante omnia igitur Iudex
 seu Pastor talis à Deo constitutus, stude-
 at profiteri & exercere humilitatem.
 Nam de seipso si quicquam præsumpse-
 rit, & dona sibi desuper coiceffa vanè &
 arroganter publicauerit, aut propter illa
 singularis quispiam videri ac reputari de-
 siderauerit, profectò periculo se exponit,
 vt à Dæmone seducatur, & reuera sedu-
 ctus & deceptus censeatur. Cum Deus
 mittere vellet Moysen ad Pharaonem, *Exodi 3. &*
 vt educeret filios Israël de Aegypto, ipse *4. cap.*
 indignum se existimans, qui tali legatio-
 ne fungeretur, respondit & dixit: *Quis*
sum ego vt vadam ad Pharaonem, & edu-
cum filios Israël de Aegypto? Obsecro Do-
minus, mite quem missurus es. Jeremias
 Propheta ad prædicandum à Domino
 missus, respondit: *A, a, a, Domine Deus: Cap. 1.*
ecce nescio loqui, quia puer ego sum. San-
 ctus Ioannes Baptista Christum Domi-
 num, à Galilæa in Iordanem ad Bap-
 tismum suum venientem, prohibebat, di-
 cens: *Ego à te debeo baptizari, & tu venis Matth. 3.*
ad me? Diuus Paulus, vas electionis, sei-
 psium peccatorem maximum confite-
 tur, dum ait: *Ego sum minimus Apostolo 1. Corint. 15.*
rum; qui non sum dignus vocari. Apostolus,
quoniam persecutus sum Ecclesiam Dei. Lib. 10. Cōf.
 Sanctus Augustinus gratias agit Deo, *cap. 36.*
 quod

*De profect.
Relig. Cap.
19. & 20.*

quod se liberauerit à tentatione expectèd
ab illo miracula, simulque ipsum humi-
liter deprecatur, quatenus eandem pro-
cul semper à se repellat. S. Bonauentura
refert, quosdā in diuersos & graues erro-
res incurrisse, in pœnam & ultionem, ad
quod desiderârunt & expectierint, quæ
fugienda, & oratione, ieiunio, pœnitentia,
& carnis maceratione à nobis auer-
tenda sunt. Ioannes Gerson duos de hac
materia tractatus conscripsit, in quibus
plurima recenset exempla rerum sub
tempore contingentium, ad confirman-
dam & stabiliendam hanc veritatem. S.
Vincentius Ferrariensis, Dionysius Car-
thusianus, & qui maioris sunt ponderis,
S. Ambrosius, & Seuerus Sulpitius eius-
dem sunt sententiæ, eandemque affir-
mant & astruunt doctrinam.

S. Catharina Senensis cum primum
per visiones, & reuelationes singulares,
& extraordinarias à Deo visiteretur, in-
gentem concepit timorem & suspicio-
nem: metuebat enim ac suspicabatur, ne
fortè illusiones & figmenta essent Sata-
næ; quam etiam suspensionem & sanctum
timorem suum Domino & Creatori no-
stro in tantum placuisse asseuerabat, vt
non immeritò illum cuilibet viatori, &
huius

& huius vitæ incolæ commendandum fore arbitremur.

Legimus Diabolū sanctū cuidā Patri *Palladius*
in specie & figura Christi apparētē, dixisse: *in Lausiac.*
venio ad te, vt me præsentem adores.
Verū ipse prudenter respondens: Attende, inquit, ad quem missus sis: non enim ego dignus sum in hac vita videre Christum; sicque Diabolus, per humilitatem istius sancti deuictus, disparuit.

De alio quodam sancto legimus, quòd, cum similem pateretur ac sustineret illusionem, oculos suos clausit, dicens: Non videbo Christum in hac vita, sed rogabo, vt merear ipsum videre in futura gloria, & hac ratione Satanus deceptus, aufugit.

S. Martinus malignum spiritum sibi in forma & similitudine Domini & Saluatoris nostri apparentem, continuò Satanam esse cognouit, eo quòd cum ingenti apparatu & pompa, non autem cū modestia, mansuetudine, & humilitate aduentaret, quæ iustum & verum mone-
te pondus, & signum certissimum est operum Dei, qui diligit humiles & seipsū communicat pusillis. Nam sicut per superbiam quis meretur seduci; ita è cōtra-
rio per humilitatem (iuxta responsa

S. Au.

S. Anthonio ab Angelo data) omnes tē-
rationum laquei, & vniuersa Diaboli
machinamenta à quocunq̄ eueri pos-
sunt & euitari. ideoq̄ Psalmista dicit:
*Custodiens paruulos Dominus : humiliatus
sum, & liberauit me.*

Psal. 114.

Quamobrem si in illo, qui se peculiari
& extraordinaria gratia à Deo donatum
profitetur, leuitatem, præsumptionem,
vel arrogantiam aliquam notauerimus,
falsa prorsus & fraudulenta omnia eius
opera æstimemus.

Deinde & hoc certum falsitatis & fal-
laciæ signum & indicium est, si quando
singularia diuinitus sibi concessa dona
facile reuelet, ac de iisdem se temerè ia-
ctet. Etenim verè humilis, quo plura à
Deo gratiarum dona percipit, eò magis
humiliatur, confunditur, & erubescit, &
reuelata sibi secreta tenet, nec ea cuiquā,
nisi Prælati & Magistris suis, manife-
stat, quorum fidei cuncta committit.

Quisquis verò accuratiùs scire deside-
rat quàm modestè, cautè, & timide hac
in re progrediendum sit, is S. Francisci
Seraphici Confessoris vitam, à S. Bona-
uentura diligenter conscriptam, legat,
& certè inueniet qua ratione, aut quo
modo Patriarcha iste Minorum sanctif-
mus, sacra vulnera corpori suo impressa
occul-

occultauerit, quali, inquam, ac quanta cura & diligentia obduxerit manus, & operuerit pedes, ne detegeret ac reuelaret carbunculos illos pretiosissimos, quibus corpus eius à Domino exornatū & condecoratum refulgebat.

De S. Catharina Senense, scribunt S. *Parte 3. tit. 23. cap. 14.*
 Antonius Archiepiscopus Florentinus, *In eius vita lib. 2. ca. 6.*
 & Pater Raymundus de Capua Confessorius eius, & postmodum Generalis ordinis Prædicatorum constitutus, quod, dum quadam vice in oratione posita esset, apparuerit ipsi sponsus eius dulcissimus, quinque vulneribus insignitus, & quasi eidem illa impressurus: sed cum timeret ne propter signa ista externa, & visibilia vulnera, honore aliquo à populo afficeretur, suppliciter Deum exorauit, ne ea corpori suo, sed animæ potius imprimere dignaretur, vt perfectè acerbissimos Dominicæ passionis dolores sentire, & experiri, & vnicum animæ suæ desiderium incomparabili diuinæ dulcedinis fructu explere posset.

Est & aliud veritatis argumentum, vtpotè patientia vel impatientia, & iracundia, qui se dona ista extraordinaria habere & possidere iactant. Quia sicut aurum sine damno aliquo vel detrimento transit & purificatur per ignem: ita per-

perfectus Dei famulus ab omni labe munda-
datur & probatur per aduersitatem &
contradictionem. Hinc Sapiens inquit
Doctrina viri per patientiam noscitur Bo-
num namque & certum veritatis indi-
cium est, si is, qui se talem à Deo gratiam
consecutum profiteretur, despectus, con-
temptus, & opprobrijs saturatus à reli-
quis, patienter omnia sufferat, nec illarum
sibi vlciscatur iniuriam, aut minus beni-
gnè & amicè cum persecutoribus & cō-
tradictoribus suis conuersetur, sed con-
uersus ad Dominum, eundem depre-
cetur, quatenus ipse veritatem manifesta-
re ac reuelare dignetur.

Hac patientia, tanquam fortissimo
clypeo, SS. Prophetæ seipso contra om-
nes huius vitæ calamitates & iniurias
munierunt. ideoque sanctus Iacobus ad
eandem nos exhortans, ait: *Exemplum ac-
cipite Fratres laboris & patientiæ, Prophetarum
qui locuti sunt in nomine Domini.*

Et licet indicium illud non omnino
certum & infallibile sit, eò quòd nonnulli
reperiantur qui artificiosa quadam cal-
liditate, & falsa ac ficta patientia sciant
animi sui reticere, sufferre, & dissimula-
re sententiam: nihilominus ramen
verissimum est, ab ipso, qui omnis plane
cx.

PROV. 19.

Cap. 5.

LIBER SECVNDVS. 383

expers patientiæ cōtinuò iracundia accensus & inflammatus minatur & insultat omnibus cōtradicientibus sibi & credere nolentibus, procul abesse & recessisse Spiritum sanctum.

Quartum veræ monetæ signum, color est, nec ipse contemnendus, aut minus diligenter considerandus. Etsi enim non omne, quod splendet vel rutilat, aurum censendum sit; reuera tamen id ipsum, quod non micat, aut fulgorem aliquem emittit, nec aurum est, nec auri speciem habet. Vt autem colorem hunc verè cognoscamus, & à reliquis discernamus, necessariò effectus & fructus ex similibus gratiarum & fauoris Dei, qui cuncta ad vtilitatem, profectum, & commodum Ecclesie suæ dirigit, donis procedentes examinandi sunt. ac propterea D. Paulus, priusquam in particulari dona sanctæ Ecclesie à DEO communicata & distributa enumeraret, præmisit & dixit: *Vnicuique autem datur manifestatio Spiritus ad vtilitatem.* 1. Cor. 12.

Itaq; si vitæ emēdatio, morū cōuersio,
& Reip. reformatio eadem subsequuta
fue-

fuerit, profectò indicia bona sunt, & cau-
 sæ vt à Deo prouenire credamus quæ
 dicuntur: at si curiosa, vana & inanis a-
 liqua occupatio in eis apparuerit, nequa
 quam diuina esse credenda sunt. Etenim
 si vir prudens & sanctus, otiosa non pro-
 fert aut loquitur verba, nec quicquam
 inutile operatur; quantò minus id ipsum
 faciet Sanctus ille Sanctorum, qui de se
 ipso ait: *Ego Dominus Deus tuus docens te
 vilia, gubernans te in via qua ambulas.* Et
 cum ipse illos instruat, idcirco etiam in
 eis exercendis plus laborat, nec aliqua
 extraordinaria operatur absque singula-
 ri commodo & necessitate. Quod autè
 commodum illud attinet & concernit,
 certè non tantùm perpendendi effectus,
 quos supra dicta dona in populo operā-
 tur; verum etiam isti diligenter conside-
 randi & attendendi sunt, qui ex conuer-
 satione illius, qui tales à Deo gratias cō-
 secutus est, in eis producuntur, quibus
 cum communicat & conuersatur; vñ
 scilicet vtilitatem vel fructum aliquem
 ex ipsius spiritu percipiamus, vtrum de-
 uotio quædam ab illo in nos procedat,
 an castiores & humiliores efficiamur,
 an denique in pietate, mortificatione,
 modestia, cæterisque virtutibus ex ipsi-
 us communicatione perfectiores eua-
 damus.

Isa. 48.

damus. Qualiter enim is cui aliquid odoriferum tangit, eiusdem retinet odorem: taliter quoque ille, qui cum vero & sincero Dei famulo supernaturali lumine coruscante, & sancto prophetice Spiritu nobilitato conuersatur, aliquem diuini istius Spiritus gustum retinet & odorem.

Restant adhuc alia quædam signa intrinseca & certiora, generata scilicet & producta ex effectibus quos operantur in animis eorum qui illa habent ac possident; ex quibus haud difficile colligere est, vtrum à bono an malo spiritu procedant, qualia sunt lux vel tenebræ, pax vel discordia, interna dulcedo vel amaritudo, consolatio vel derelictio, cognitio & sui ipsius odium & contemptio, vel superbia, arrogantia & præsumptio, denique vis & animi que dam fortitudo ad exercenda quælibet, quantumuis ardua & difficilia, virtutis opera, aut certè languor spiritus & defectio, aliaque similia signa, quæ vt intrinsecus in animo occultata & abscondita sunt; ita nec facile, nec perfecte, præterquã ab expertis, cognosci & discerni possunt.

S. Catharina Senensis à Christo Domino edocta, asserit, reuelationes diuinas primò quidem timorem & admirationem

R

ratio-

rationem ingerere, post modum verò securitatem & confidentiam dare: contra Diaboli manifestationes, consolationē & gaudium in principio, ac deinceps timorem incutere & horrorem. Visitationes Dei, quia diuini luminis radij sunt, illuminant animam, & efficiunt, vt nosmetipsos confundentes, & humiliantes, veneremur, reueremur, colamus & cognoscamus Deum: at Diaboli vel maligni spiritus reuelationes, quia tenebrae sunt à mendacij Patre procedentes, obnubilant animam, & inanes tantum & vanas reputationes & præsumptiones causant. S. Bonauentura inquit: Si visionibus & reuelationibus non solum consolatio & interior animi delectatio, sed etiam exterior quaedam sensibilis & corporalis inest dulcedo, qua caro recreata delectetur & commoueatur, certum est, visiones istas à Deo non procedere, qui non alia de causa animam visitare solet, quam vt eam corroboratam excitet ad resistendum, & fortiter, cum aduersus omne genus vitiorum, tum vel maxime contra libidinem & impudicitiam, pugnandum.